

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16C/154/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314210130
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4314210130.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v spore žalobkyne: J. B., T. XX. XX. XXXX, H. D., Ž. XXXX/XX, zast. JUDr. Danicou Sitárovou, advokátkou, so sídlom Levice, Námestie hrdinov 13/934, IČO: 42 206 570, proti žalovanému: C. D., T. XX. XX. XXXX, H. W., I.M.. Š. XX, zast. JUDr. Imrichom Hraškom, advokátom, so sídlom Levice, Mlynská 2, o zaplatenie 15.911,59 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 15.717,05 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 15.717,05 eura od 23. 04. 2009 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobkyne zamietal.

III. Žalobkyňa má nárok na plnú náhradu trov konania.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo vyhovujúcej časti vo výške 943 eur, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 05. 05. 2014, sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 15.911,59 eura s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa uzatvorila dňa 17. 06. 1993 s prenajímateľom B. G. H. S. W. nájomnú zmluvu, na základe ktorej sa stala nájomníčkou 1-izbového družstevného bytu č. XX T. X. C. T. O. I..M.. Š. XX D. W.. Žalobkyňa pracovala ako krupierka v herni, pričom jej zamestnávateľom bola spoločnosť G.-I., G..M..B., ktorá vlastnila výherné hracie prístroje, ktoré prevádzkovala spoločnosť I.-W., G..M..B., konateľom ktorej bol žalovaný. Dňa 13. 03. 2009 žalobkyňa bez súhlasu zamestnávateľa použila jeho finančné prostriedky vo výške 4.481,18 eura na hru vo výherných hracích automatoch. V dôsledku nedostatku finančných prostriedkov žalobkyňa nemala možnosť tento obnos zamestnávateľovi vrátiť a so vzniknutou situáciou oboznámila žalovaného. Po vzájomnej dohode strán sporu žalovaný za žalobkyňu zaplatil dlh vo výške 4.481,18 eura, ktorý mala u svojho zamestnávateľa. Za účelom poskytnutia zábezpeky na uhradenie dlhu žalobkyne voči žalovanému vo výške 4.481,18 eura dňa 23. 03. 2009 podpísali strany sporu dohodu o prevode členských práv a povinností spojených s užívaním družstevného bytu č. XX T. O. I..M.. Š. Č.. XX D. W. v hodnote 20.639,34 eura, na základe čoho žalovaný následne uzatvoril s B. G. H. S. W. nájomnú zmluvu. Na základe žiadosti žalovaného zo dňa 02. 04. 2009 bola medzi ním a vlastníkom bytu - B. W. uzatvorená dňa 03. 04. 2009 zmluva o prevode vlastníctva bytu, na základe ktorej sa dňom 22. 04. 2009 žalovaný stal výlučným vlastníkom 1-izbového bytu č. XX T. X. C. T. O. I.. M.. Š. Č.. XX D. W.. V mesiaci máj 2009 žalobkyňa priniesla žalovanému finančné prostriedky za účelom splnenia jej dlhu vo výške 4.481,18 eura, ich prevzatie však žalovaný odmietol a na základe svojho vlastníckeho práva k

predmetnému bytu žiadal, aby sa žalobkyňa z bytu odsťahovala. Finančné prostriedky na úhradu dlhu žalobkyňa získala od svojej matky I.T. U., ktorá si dňa 16. 04. 2009 zobrala spotrebný úver vo výške 7.300 eur zo G. G.T., Z.G.. (F. B. G. Ú. Č.. XXXXXXXXXXXX). Následne žalobkyňa ako poškodená podala na žalovaného trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu úžery. V priebehu trestného konania bol vypracovaný znalecký posudok č. 129/2010 znalcom V.. Š. U. z odboru stavebníctvo, odhad hodnoty nehnuteľností, z ktorého vyplývalo, že hodnota predmetného bytu č. XX bola určená metódou polohovej diferenciacie a ku dňu 23. 02. 2009 bola vo výške 20.639,34 eura, zaokrúhlene 20.600 eur. Rozsudkom Okresného súdu v Leviciach zo dňa 24. 06. 2013 sp. zn. 4T/125/2011 súd žalovaného spod obžaloby okresného prokurátora v Leviciach pre skutok kvalifikovaný ako zločin úžery oslobodil a žalobkyňu s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 29. 01. 2014 č.k. 2To/85/2013-454 bolo odvolanie prokurátora zamietnuté. Napriek tomu, žalobkyňa konanie žalovaného hodnotila za konanie v rozpore s dobrými mravmi a to najmä s poukazom na to, že už 11 dní po prevode členských práv zo žalobkyne na žalovaného bola medzi ním a B. W. podpísaná zmluva o prevode vlastníctva bytu. V priebehu trestného konania sa žalovaný pritom jednoznačne vyjadril, že žalobkyňa mu prisľúbila vrátenie peňazí, aby na ňu nepodal trestné oznámenie. Hodnota plnenia, ktorú bola žalobkyňa povinná žalovanému vrátiť z titulu neoprávneného použitia finančných prostriedkov jej zamestnávateľa bola nepochybne v hrubom nepomere s hodnotou 1-izbového bytu, ktorého užívanie bolo spojené s členstvom v bytovom družstve. V dôsledku úkonu žalovaného porušujúceho dobré mravy tak žalobkyne vznikla škoda vo výške 15.911,59 eura (po úhrade záväzkov žalobkyne voči B. za služby spojené s užívaním bytu vo výške 243,57 eura), a preto žiadala, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť jej sumu 15.911,59 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 15.911,59 eura od 23. 04. 2009 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril, podaním doručeným súdu dňa 16. 03. 2015, a uviedol, že skutočnosti, ktoré žalobkyňa uvádza vo svojej žalobe a o ktoré opiera svoje tvrdenie o konaní žalovaného v rozpore s dobrými mravmi, nie sú pravdivé a sú tendenčne skreslená. Žalobkyňa uvádzala, že svoje členské práva v B. W., ktorých obsahom bolo užívanie bytu, previedla na žalovaného dohodou zo dňa 23. 03. 2009 len dočasne za účelom zabezpečenia jej dlhu voči žalovanému vo výške 4.481,18 eura. Toto tvrdenie považoval za nepravdivé a ničím nepodložené. Nebolo dokonca preukázané ani počas celého trestného konania. Žalovaný uviedol, že so žalobkyňou nikdy neuzavrel dohodu len dočasne, a preto ani nemohla napĺňať znaky zmluvy o zabezpečovacom prevode práva v zmysle § 553 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uzavretie dohody mu bolo ponúknuté priamo žalobkyňou ako forma náhrady za škodu, ktorú mu ona svojím nezodpovedným konaním spôsobila. Okrem toho žalovaný uhradil za žalobkyňu aj jej nedoplatky voči B. W. vo výške 441,11 eura. Uzatvorením dohody sa teda strany sporu vzájomne vysporiadali. Čo sa týkalo tvrdenia, že žalobkyňa uzatvárala dohodu v tiesni, s týmto žalovaný nesúhlasil, nakoľko žalobkyňinu tieseň spôsobilo to, že v mesiaci január 2009 spôsobila rovnakú škodu žalovanému ako v marci 2009, čo predchádzalo uzatvoreniu dohody. Žalobkyňa teda s veľkou pravdepodobnosťou opakovane spáchala trestný čin sprenevery. Ak pociťovala akúkoľvek tieseň, táto bola spôsobená iba ňou samotnou a bolo nutné považovať ju za prirodzenú za daných okolností. Ak sa žalobkyňa k tomu všetkému obávala o stratu zamestnania, žalovaný opätovne uviedol, že takáto jej obava musela byť prirodzená a vzhľadom na jej konanie musela očakávať konzekvencie aj v podobe straty zamestnania. Bolo absolútne prirodzené, keď veriteľ chcel mať čo najlepšie zabezpečenú svoju pohľadávku a dlžníkovi bolo akékoľvek konanie veriteľa isto nepríjemné. Určite však nešlo o konanie veriteľa, ktorý by tieseň dlžníka zneužíval v rozpore s dobrými mravmi, ako ani nezneužil finančnú tieseň žalobkyne, pretože žalobkyňa prišla sama s návrhom na uzatvorenie dohody. Tento návrh žalovaný len akceptoval, aj keď na zabezpečenie pohľadávky by mu postačoval postup, aký bol uplatnený pri vzniku prvej pohľadávky, t.j. uzatvorenie dohody o splátkach vo forme notárskej zápisnice. Okrem toho zdôraznil, že žalobkyňu nemohol uviesť do tiesne aj tým, že ju prepustí zo zamestnania, pretože žalobkyňa pracovala ako zamestnankyňa spoločnosti G.-I., G..M..B. a žalovaný bol konateľom spoločnosti I.-W., G..M..B.. Z.k teda žalobkyňa poukázala na akúkoľvek tieseň, táto bola spôsobená len ňou samotnou, vedome a protiprávne, teda konaním v rozpore s dobrými mravmi a pri uzatváraní dohody konala slobodne, dobrovoľne a bez akýchkoľvek výhrad k obsahu dohody. Čo sa týkalo pripravenosti žalobkyne uhradiť dlh, tvrdil, že žalobkyňa v tomto smere zavádza a ak aj mala potrebné peniaze na splatenie vo svojej dispozícii, tieto nikdy neponúkla žalovanému, a preto mu nezostávalo nič iné, len si uspokojiť svoju pohľadávku z členských práv v B. W., ktoré získal po uzavretí dohody a ktoré mu pre tento účel žalobkyňa previedla. Následne poukázal na zavádzajúce tvrdenia žalobkyne ohľadom toho, od koho získala peniaze, pretože v žalobe uviedla, že ich mala od svojej matky a v trestnom konaní bolo jasne preukázané, že ich mala od nevlastného otca. Od matky získala žalobkyne navyše sumu približne

100.000 SK, a to ešte pred tým, než žalovaný získal byt do svojho vlastníctva. Okrem toho poukázal na výpoveď svedka N. Z. Y. o prevodoch vlastníctva k bytom, a preto mal za to, že aj v tejto časti žalovaná zavádzala. Následne poukázal na nelogické a ne hospodárne konanie žalobkyne, keď v rozpätí dvoch mesiacov prehrala na hracích prístrojoch sumu približne 14.300 eur. V ďalšej časti vyjadrenia sa zaoberal úmyslom a mal za to, že žalobkyňa nijako nepreukázala jeho úmysel ju poškodiť. Následne vzniesol námietku ohľadom výšky škody a uviedol, že za žalobkyňu uhradil spolu sumu 4.724,75 eura, teda si predmetným podaním uplatnil voči žalobkyni nárok v sume 441,11 eura ako vzájomný návrh. V poslednej časti vyjadrenia namietal úroky z omeškania a to z dôvodu, že chýbal moment, od ktorého bolo možno žiadať úroky z omeškania, a preto žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Súd vec prejednal na nariadených pojednávaniach, na ktorých žalobkyňa predniesla žalobu a žalovaný sa k žalobe vyjadril a to totožne s písomným podaním. Okrem toho súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, nachádzajúcimi sa jednak v predmetnom spise, ako aj v trestnom spise, vedenom pod sp. zn. 4T/125/2011 a výsluchmi strán sporu, ktoré uviedli:

4. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že ju nenapadlo riešiť situáciu inak, aj keď priznala, že nerozmýšľala. Žalovaný chcel predmetné riešenie z dôvodu, že keby sa jej niečo stalo. Nemala v tom čase úver, a ani by peniaze nedostala, keďže dostala výpoveď. Peniaze získala už potom, keď došlo k prevodu vlastníckeho práva a v tom čase odporca peniaze odo nej ani nechcel. Čo sa týkalo spätného prevodu vlastníckeho práva, uviedla, že so žalovaným sa nedalo dohodnúť. K spisaniu notárskej zápisnice nedošlo z dôvodu, že mu dôverovala a toto bolo rýchle riešenie. Súhlasila s tým, že ona to navrhla, avšak až na základe vyhrážky a bolo to dočasné riešenie, nakoľko vedela, že byt má vyššiu hodnotu. Čo sa týkalo finančných prostriedkov ponúknutých matkou, uviedla, že matka jej ponúkla sumu 1.000 eur, ale nakoniec jej ju nedala, pretože si ona musela vyrovnať svoje záväzky.

5. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa spreneverila peňažnú sumu, za ktorú zodpovedal on. Chcel by dodať, že ak sa finančné prostriedky stratia, firma ich žiada odo neho, pretože kapitál do hracích strojov dáva on, teda prostriedky boli jeho. Z uvedeného dôvodu sa vždy robí mesačná uzávierka a odpočítava sa tržba. Čo sa týkalo dohody, ako už bolo uvedené, prvýkrát sa spisovala notárska zápisnica, pričom nebola pravda, že by ich prehrala pani Š., nakoľko zamestnanec vždy zodpovedá za finančné prostriedky počas výkonu práce a pani Š. nebola v práci. Čo sa týkalo druhého razu, žalobkyňa ukradla finančné prostriedky a keby na to neprišiel sám, sama by mu to nepovedala. Pýtal si náhradu, avšak ona peniaze nemala, ale uviedla, že môže navrhnúť inú formu náhrady. Navrhol notársku zápisnicu, avšak nemala prostriedky na jej spísanie, a preto navrhla prevod členských práv k družstevnému bytu. Týmto to pre neho skončilo. Dodal, že nenastala situácia, že by mu poskytla peniaze. Okrem toho zdôraznil, že jej navrhoval aj splátkový kalendár, na čo tiež uviedla, že nemá peniaze. Na otázku súdu, či nezvažoval možnosť vrátiť časť ceny bytu, žalovaný uviedol, že ak by bola vlastníčkou bytu, tak by uvedené zvažoval. Rovnako tak priznal, že vedel, že jednoizbový byt má vyššiu hodnotu ako 5.000 eur. Naviac, byt je už predaný.

6. Okrem toho v konaní bola vypočutá svedkyňa R. Y., ktorá potvrdila, že žalobkyňa spreneverila finančné prostriedky a tiež sa priznala, že ona rovnako spreneverila finančné prostriedky a vybavili si jej rodičia úver na ich úhradu do jedného dňa, pričom žalovaný sa jej nevyhrážal.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav:

8. Dňa 17. 06. 1993 žalobkyňa ako nájomníčka podpísala s B. G. H. S. D. W. nájomnú zmluvu o prenechaní družstevného bytu do užívania, uzavretá podľa ustanovení § 685 a § 686 Občianskeho zákonníka a Stanov B. D. W.. Predmetom zmluvy bol 1-izbový družstevný byt číslo XX o veľkosti 38,44 m², na X C. S. Č..C.. XX O. Š. D. W. vrátane príslušenstva.

9. Žalovaný ako konateľ spoločnosti I. - W., G..M..B.. dňa 31. 12. 2008 uzatvoril so spoločnosťou G.-I., G.. G. M..B.., zmluvu o podnájme nebytových priestorov.

10. Na notárskom úrade dňa 27. 01. 2009 žalobkyňa uskutočnila vyhlásenie osoby povinnej o súhlase s vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov a to z dôvodu uznania záväzku voči žalovanému vo výške 9.400 eur, ktorý sa zaviazala vrátiť do 10. 02. 2009.

11. Dňa 13. 03. 2009 opätovne žalobkyňa spreneverila finančnú sumu, avšak v čiastke 4.481,18 eura. Z týždennej uzávierky vyplynulo, že výsledná suma bola vo výške 4.488,77 eura.

12. Dňa 23. 03. 2009 strany sporu uzatvorili Dohodu o prevode členských práv a povinností a to na tlačive pripravenom B. G. H. S. W.. Okrem toho podpísali aj prehlásenie, že nimi udané údaje v dohode sú pravdivé a že spísaná dohoda nesleduje špekulatívne účely. Následne žalovaný uhradil jednorazový poplatok za prevod vo výške 197,54 eura, ako aj ZČV vo výške 33,20 eura a nájomné vo výške 131,67 eura, poplatky z omeškania vo výške 74,52 eura, poštovné 2,99 eura a poplatok vo výške 1,19 eura, spolu sumu 441,11 eura. V rovnaký deň žalovaný uzatvoril nájomnú zmluvu o prenechaní družstevného bytu do užívania uzavretú podľa ustanovení § 685 a § 686 Občianskeho zákonníka a Stanov B. D. W.. Predmetom zmluvy bol 1-izbový družstevný byt číslo XX o veľkosti 38,44 m², na X C. S. Č..C.. XX O. Š. D. W. vrátane príslušenstva.

13. Dňa 02. 04. 2009 žalovaný podpísal žiadosť o prevod bytu do vlastníctva a túto podal dňa 03. 04. 2009. V žiadosti uviedol, že o prevod bytu žiada k termínu 30. 06. 2009. B. G. H. S. W. vyzvalo žalovaného na úhradu čiastok vo výške 34,51 eura za overenie podpisov a vo výške 47,60 eura za refundáciu nákladov spojených s prevodom, nakoľko mu tiež oznámili, že po uhradení týchto čiastok bude uskutočnený prevod bytu a to ku dňu 30. 06. 2009. Dňa 03. 04. 2009 bola uzatvorená Zmluva o prevode bytu v zmysle zákona č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vysporiadaní majetkových nárokov v družstvách a zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších zmien a doplnkov medzi B. G. H. S. W. a žalovaným, predmetom ktorej bol byt č. XX na X poschodí obytného domu č. súpisné XXX na ulici I..M.. Š. č. orientačné XX, ako aj spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a tiež spoluvlastnícky podiel k pozemku. Overenie podpisov nastalo dňa 14. 04. 2009 a zmluva bola účinná od 17. 04. 2009, pričom k prevodu vlastníckeho práva došlo dňa 22. 04. 2009. Dňa 03. 04. 2009 došlo tiež k uzatvoreniu Zmluvy o výkone správy č. 1530015/2005 s Dodatkom 2007.

14. Dňa 05. 05. 2009 bol zo strany žalovaného zrušený trvalý pobyt žalobkyňi (žiadosť bola podaná 27. 04. 2009) a tiež žalovaný vykonával úhrady spojené s užívaním bytu od 01. 04. 2009. Dňa 30. 07. 2009 podal žalovaný aj žalobu o vypratanie bytu proti žalobkyňi.

15. Okrem toho z dohody o skončení pracovného pomeru, ako aj vyjadrenia spoločnosti G.-I., G..M..B., vyplynulo, že žalobkyňa bola zamestnankyňou od 01. 10. 2006 do 31. 03. 2009, kedy bol pracovný pomer ukončený v súlade s § 60 Zákonníka práce - Dohodou o skončení pracovného pomeru. V trestnom konaní boli predložené aj pracovné zmluvy, náplň práce a mzdové listy.

XX. D. U. a I. U. dňa 01. 04. 2009 podpísali žiadosť o poskytnutie úveru pre spotrebný úver od G. G., Z..G.. a žiadali výšku úveru 7.300 eur. Dňa 16. 04. 2009 uzatvoril D. U. a I. U. so G. G., Z..G.. Zmluvu o splátkovom úvere č. 0234440535, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi ako privátnemu klientovi v sume 7.300 eur. Súhlas s inkasom na splácanie podpísala žalobkyňa.

17. Rovnako tak v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa mala v čase sprenevery aj iné úvery.

18. Z trestného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/125/2011 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 24. 06. 2013 č.k. 4T/125/2011 podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku súd obžalovaného C. D., narodeného XX. XX. XXXX v H., trvale bytom W., O.. I.. M.. Š. Č.. XX spod obžaloby okresného prokurátora v Leviciach č. 1Pv 527/2009 zo dňa 24. 06. 2011 pre skutok kvalifikovaný ako zločin úžery podľa § 235 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe, že po tom, čo poškodená J. B. bez súhlasu zamestnávateľa G. -I., G..M..B., H. použila finančné prostriedky zamestnávateľa vo výške 4.481,18 eura, ktoré nemala možnosť vrátiť v dôsledku nedostatku finančných prostriedkov, dňa 23. 03. 2009 asi o 09.00 h na B. G. H. S. D. W. na ul. Y. H. Č.. X uzavrela ako prevodca po vzájomnej dohode s obvineným, ktorý uhradil dlh poškodenej u zamestnávateľa ako nadobúdateľom dohodu o prevode členských práv a povinností spojené s užívaním jednoizbového družstevného bytu č. XX na X. poschodí na ul. I.. M.. Š. Č.. XX D. W. v hodnote 20.636,34 eura, na základe čoho obvinený zároveň ako nájomca podpísal nájomnú zmluvu s B. G. H. S. W. ako prenajímateľom k uvedenému bytu a následne na základe žiadosti zo dňa 02. 04. 2009 nadobudol vlastnícke právo k dotknutému bytu po

podpise zmluvy o prevode bytu od B. G. H. S. W. a jej následného vkladu do katastra nehnuteľností Správou katastra Levice dňa 22. 04. 2010, čím poškodenej J. B. spôsobil škodu vo výške 15.911,59 eura po úhrade záväzkov poškodenej voči B. G. H. S. W. za služby spojené s užívaním bytu poškodenou vo výške 243,57 eura oslobodil, nakoľko skutok nie je trestným činom. Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd poškodenú J. B., T. XX. XX. XXXX D. F. I., H. D., Y. XXX s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. O odvolaní prokurátora rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 29. 01. 2014 č.k. 2To/85/2013-454 tak, že podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie okresného prokurátora zamieťa, pretože nie je dôvodné.

19. Znaleckým posudkom č. 129/2010 bola stanovená všeobecná hodnota bytu na ul. I..M.. Š. Č.. D. XX D. W. na sumu 20.639,34 eura ku dňu 23. 03. 2009.

20. Žalovaný dňa 12. 08. 2011 uzatvoril na predmetný byt kúpnu zmluvu, v rámci ktorej dohodol s kupujúcou kúpnu cenu vo výške 500 eur.

21. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

22. Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť.

23. Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

24. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

27. Podľa § 424 Občianskeho zákonníka za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

28. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

29. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

31. Podľa § 533 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnenie záväzku možno zabezpečiť dočasným prevodom práva dlžníka alebo tretej osoby v prospech veriteľa (ďalej len „zabezpečovací prevod práva“). Pri zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sa dočasne prevádza vlastníctvo k prevádzanej veci podľa všeobecných ustanovení o nadobudnutí vlastníctva zmluvou (§ 133 <<http://www.epi.sk/zz/1964-40>>).

32. Podľa § 585 ods. 1 Občianskeho zákonníka dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať.

33. Na to, aby išlo o platný právny úkon, zákon vyžaduje splnenie určitých predpokladov. Ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka kladie osobitné požiadavky na vôľovú stránku osoby robiacej právny úkon a na jej prejav. Právny úkon musí byť z tohto hľadiska urobený predovšetkým slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Právny úkon musí byť tiež objektívne možný. Okrem týchto predpokladov platnosti musí právny úkon spĺňať ďalšie predpoklady, ktoré sa týkajú osoby konajúceho subjektu (§ 38 Občianskeho zákonníka <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1350819-1350821&f=2>>), dovolenosti právneho úkonu (§ 39 Občianskeho zákonníka <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1350822-1350823&f=2>>) a jeho právnej formy (§ 40 Občianskeho zákonníka <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1350825-1350833&f=2>>).

34. Jedným z právnych následkov právneho úkonu, ktorý nebol urobený platne (právny úkon, ktorý nespĺňa vyššie uvedené predpoklady), je jeho neplatnosť. V tomto prípade ide o absolútne neplatný právny úkon. Z hľadiska platnosti právneho úkonu nemá spravidla právny význam to, čo bolo motívom (pohnútkou) na urobenie právneho úkonu. Ak sa takýto predpoklad nenaplní, nemá to za následok neplatnosť právneho úkonu (falsa causa non nocet). Zákon v § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1350816-1350816&f=2>> pozitívne vymedzuje podmienky, za ktorých sa právny úkon považuje za platný, a tým aj účinný (schopný vyvolať právne následky). K tomu treba dodať, že samozrejmom požiadavkou platnosti právneho úkonu je - aj keď to zákon výslovne neuvádza - danosť (existencia) vôle; ak vôle niet, niet ani právneho úkonu. Vôle niet predovšetkým v prípade násillia (tzv. fyzického donútenia), ktoré spočíva v takom priamom nátlaku na fyzikum a v takom nepriamom nátlaku na psychikum donucovaného, že namiesto svojej vôle prejavuje vôľu donucujúceho. Vôle konajúceho niet ani vtedy, ak niekým iným vydaný a nevyplnený, ale podpísaný text alebo formulár (blanketu) vyplní v rozpore s dohovorom strán takým obsahom, ktorý nezodpovedá vôli podpísaného. V týchto prípadoch nedostatku vôle ide o neexistentný úkon (non negotium), ktorý však Občiansky zákonník <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=30&p=1009669&f=2>> (§ 37 Občianskeho zákonníka <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1350813-1350818&f=2>>) považuje za absolútne neplatný právny úkon (negotium nullum).

35. V prípade, že vôľa konajúceho subjektu je daná, na platnosť právneho úkonu sa podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1350816-1350816&f=2>> vyžaduje, aby tento právny úkon bol urobený:

- a) slobodne,
- b) vážne,
- c) určite a
- d) zrozumiteľne.

36. Prvé dve podmienky platnosti právneho úkonu sa týkajú vôle konajúcej osoby. Vôľa je základným prvkom právnych úkonov, a preto sa na ich vznik vyžaduje danosť vôle. Pritom nestačí danosť akejkoľvek vôle. Vôľa ako základný konštitutívny prvok právneho úkonu má právnu relevanciu len vtedy, ak vyhovuje náležitostiam, ktoré predpisuje právo. Občianskym právom požadovanou náležitosťou takejto vôle, okrem toho, že to musí byť vôľa skutočne daná, je to, aby bola vážna, bez omylu a slobodná. Podmienka určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu sa týka prejavu konajúcej osoby. V prípade, ak právny úkon nezodpovedá vyššie uvedeným podmienkam a nejasnosť právneho úkonu nemožno odstrániť ani pomocou výkladu prejavu vôle, je takýto právny úkon neplatný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1350816-1350816&f=2>>). Pomocou výkladu právneho úkonu pritom nie je dovolené meniť zmysel a obsah inak jasného právneho úkonu.

37. Pod úžerníckym konaním sa vo všeobecnosti rozumie ponuka na plnenie za výrazne prehnané protiplnenie pri využití „slabej situácie“ druhej zmluvnej strany. Skutková podstata civilnej úžery sa celkom nekryje so skutkovou podstatou trestnej úžery. Civilnoprávna úprava úžery má širší rozsah a nevyžaduje priamy úmysel zo strany toho, kto ťaží zo subjektívneho stavu druhej strany. K tomu stačí v prípade civilnej úžery aj nepriamy úmysel, t. j. vedomosť alebo predpokladá vedomosť o týchto okolnostiach. Úžera podľa § 39a Občianskeho zákonníka nie je viazaná na konkrétny typ zmluvy. Týka

sa však iba odplatných právnych úkonov, medzi ktoré patria scudzovanie zmluvy (kúpna zmluva, príp. zámenná zmluva), ale i nájomná zmluva, zmluva o pôžičke a príp. i poisťovacia zmluva (k posudzovaniu úžery pri poisťovacej zmluve treba pristupovať opatrne, pretože podstatou tejto zmluvy je odvážny charakter: za nízke poisťovné sa často kupuje podstatne väčšia poisťovacia ochrana). Možno sem však zaradiť aj dohodu o vyporiadaní bezpodielového či podielového spoluvlastníctva. Úžera sa netýka bezodplatných zmlúv, akou je napr. darovacia zmluva či zmluva o výpožičke. Subjektmi úžernického právneho úkonu sú jednak osoba profitujúca z úžernického konania, a ďalej osoba, ktorá z určitého dôvodu prevádza svoj majetok na druhej strane záväzkového vzťahu, ktorého hodnota je v hrubom nepomere k plneniu, ktorý prevodca získava za taký majetkový transfer. Úžerou podľa § 39a Občianskeho zákonníka môžu byť postihnuté všetky fyzické osoby, ktoré nevykonávajú podnikateľskú činnosť a vstupujú do právnych vzťahov s inými, prevažne podnikajúcimi fyzickými alebo právnickými osobami; úžera nie je teda výlučne viazaná spotrebiteľské vzťahy, ktorých stranou je vždy spotrebiteľ. Pojem úžery treba odlišiť od konania v tiesni, ktoré môže mať za následok odstúpenie od zmluvy (§ 49 Občianskeho zákonníka). V prípade tiesne sa nevyžaduje, aby na protiprávnom stave mala podiel druhá strana. Naopak, v prípade úžery sa predpokladá, že druhá strana o subjektívnej situácii konajúceho vie a využije tento stav vo svoj prospech na uzavretie pre neho výhodného obchodu. Úžernické konanie je vážnejším protispoločenským konaním a z toho potom vyplýva vážnejší dôsledok, t. j. absolútna neplatnosť takto urobeného právneho úkonu. Ustanovenie § 39a Občianskeho zákonníka vymedzuje úžeru objektívnymi a subjektívnymi znakmi. Objektívnym znakom úžery je porovnanie vzájomným plnením v záväzkovom právnom vzťahu. Za úžeru sa považujú situácie, pri ktorých ide o hrubý nepomer medzi plnením jednej strany voči druhej strane. Hrubý nepomer sa teda posudzuje porovnaním hodnôt vzájomného plnenia a prípadne aj s prihliadnutím na iné okolnosti (napr. k dobe trvania záväzku). Objektívnym znakom tzv. úžernickej zmluvy, ktorej predmetom je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, je existencia písomne uzatvorenej zmluvy o prevode nehnuteľností, v ktorej je poskytované plnenie (cena za prevádzaný nehnuteľný majetok) v hrubom (podstatnom) nepomere oproti hodnote prevádzaného majetku. Pri posudzovaní, či v konkrétnom prípade ide o hrubý nepomer vo vzájomnom plnení, nemožno spravidla vystačiť iba so zistením hodnôt jednotlivých plnení a ich prostým porovnaním, ale bude potrebné prihliadnúť i na ďalšie okolnosti prípadu, ktoré spoločne s naplnením jedného zo subjektívnych znakov úžernického konania môžu mať spravidla vplyv na takto realizované vzájomné plnenie (napr. hospodársky význam uzavretej zmluvy, solventnosť prevodcu, rizikovosť zámeru, hospodárska prognóza, resp. vývoj na trhu atď.) (Uz NS ČR z 30. 3. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1180/2010). Nápadný nepomer hodnôt je daný vždy tam, kde rozdiel vzájomných protiplnení je v značnom nepomere k obvyčajnej, konkrétnymi pomermi odôvodnenej hodnote.

38. Hodnotiac vyššie uvedené, ako aj vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je čiastočne dôvodná. Mal za to, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa opakovane ľahkovážne spreneverila finančné prostriedky, za ktoré zodpovedal žalovaný. Na rozdiel od prvého razu, kedy umožnila kolegyni počas svojej služby použiť finančné prostriedky žalovaného na hru na výherných hracích automatoch, druhý raz sa takéhoto konania dopustila sama a to dňa 13. 03. 2009. Uvedené oznámila žalovanému, ktorý spreneverenú sumu za ňu uhradil, avšak ako sám uviedol, žiadal určitú zábezpeku svojho plnenia. Podľa vyjadrenia žalovaného postačovalo spísanie notárskej zápisnice tak, ako to bolo pri prvom raze, avšak na uvedený úkon žalobkyňa finančné prostriedky nemala, a preto ako zábezpeku ponúkla prevod členských práv k bytu. Žalovaný na uvedenú zábezpeku pristúpil. Tvrdenia strán sa rozchádzali ohľadom toho, či prevod členských práv a povinností k bytu bol len formou zábezpeky s tým, že žalobkyňa má zabezpečiť finančné prostriedky na vyrovnanie dlhu alebo či prevodom členských práv a povinností k bytu došlo k urovnaniu pohľadávky žalobkyne a teda k zániku záväzku. V tomto ohľade bolo potrebné prihliadnúť na to, že výpovede žalovaného, či už v písomnej alebo ústnej forme, čo do obsahu boli zmätočné, pretože na jednej strane popieral, že by dohoda mala predstavovať zabezpečovací prevod práva a na druhej strane sa pasoval do postavenia veriteľa, ktorý si voči dlžníkovi zabezpečil návratnosť finančných prostriedkov prostredníctvom dohody a keď dlžník nesplnil svoj záväzok a nesplatil dlžnú sumu, pristúpil k prevodu vlastníctva bytu, aby si zabezpečil majetkovú hodnotu, z ktorej by mohol uplatniť svoju škodu, ktorá mu vznikla tým, že za žalobkyňu uhradil spreneverenú finančnú čiastku, ako aj záväzky voči B. W.. Týmto rozporným tvrdením, prezentovaným jednak v trestnom konaní, ako aj v občianskom súdnom konaní, súd mal za to, že žalovaný nepriamo potvrdil tvrdenia žalobkyne o dočasnom prevode členských práv a povinností a to za účelom zabezpečenia splnenia záväzku žalobkyne, teda získania finančných prostriedkov, čo sa žalobkyňi aj preukázateľne podarilo a to prostredníctvom manžela matky. Uvedené medzi stranami nebolo sporné. Čo sa týkalo tvrdenia žalovaného, že finančné prostriedky v rukách žalobkyne nikdy

nevidel, uvedené je irelevantné, pretože v čase, keď žalobkyňa finančné prostriedky získala, žalovaný už previedol vlastnícke právo k bytu na seba a žalobkyňu žiadal o vystaňovanie sa z jej, resp. jeho bytu, a preto preukázanie plnenia, resp. vzhľadnutia finančných prostriedkov bolo irelevantné. Navyše z listinných dôkazov, ako aj žiadosti o prevod bytu do osobného vlastníctva vyplýva, že k uvedenému malo dôjsť až 30. 06., čoho si bola vedomá aj žalobkyňa, a preto sa snažila k tomuto dátumu zabezpečiť finančné prostriedky, rešpektujúc, že ak by sa jej to nepodarilo, vtedy by byť predstavoval urovanie pohľadávky. Rovnako tak nemožno prihliadnuť na tvrdenie, že matka žalobkyne žalobkyňi ponúkla sumu približne 100.000 Sk, pretože výška tejto sumy nebola preukázaná, nakoľko matka žalobkyne počas trestného konania zomrela a uvedený rozpor ohľadom výšky nebol odstránený, pretože matka žalobkyne uvádzala rôzne sumy a tiež bol rozpor ohľadom toho, či v konečnom dôsledku jej ich poskytla, alebo bolo dohodnuté, že dodatočne prostredníctvom úveru jej poskytne celú sumu od nevlastného otca žalobkyne. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom toho, že žalobkyňa touto sumou disponovala a už vôbec nie, že túto sumu prehrala v hracích automatoch, ako sa to snažil prezentovať, avšak bez riadneho preukázania, a preto súd toto tvrdenie považoval len za súkromnú domnienku žalovaného. Navyac, ani uvedené nenaruša skutočnosť, že dohoda medzi stranami sporu mala vo svojom počiatku dočasný charakter a tento vyplýval z tvrdení nielen žalobkyne a jej rodinných príslušníkov, ale taktiež bol nepriamo potvrdený žalovaným, ktorý na jednej strane odmietal tento inštitút, avšak na druhej strane z opisu skutkového stavu, prezentovaného žalovaným, súd pri právnom hodnotení tohto opisu, musel dospieť k záveru, že právny charakter žalovaným opisovaného skutkového stavu predstavuje práve inštitút zabezpečovacieho prevodu práva. Bez ohľadu na to, ako je právny úkon nazvaný, súd nie je viazaný jeho názvom, ale skúma jeho skutkové atribúty a na základe toho právne posudzuje skutkový stav. S poukazom na uvedené, preto neobstálo ani hodnotenie žalobkyne, ktorá sa domáhala náhrady škody z dôvodu konania v rozpore s dobrými mravmi a to nielen z dôvodu, že úmysel žalovaného jednak v trestnom konaní, ako ani v občianskom súdnom konaní nebol preukázaný, ale rovnako tak nebola preukázaná ani platnosť právneho úkonu, z ktorého škoda mala vzniknúť. Preto súd v ďalšom konaní sa nezapodieval ani úmyselným konaním žalovaného, nakoľko toto nebolo preukázané v trestnom konaní, a preto nemohlo byť ani súčasťou občianskoprávneho inštitútu náhrady škody spôsobenej úmyselným konaním proti dobrým mravom.

39. Je nepochybné, že celé konanie zavinila žalobkyňa svojím nezodpovedným správaním, avšak uvedené nedalo oprávnenie žalovanému, aby využil túto situáciu a previedol si vlastnícke právo k bytu v hodnote približne 20.600 eur pri záväzku vo výške približne 4.482 eur. Takéto urovanie nemá zabezpečenú proporionalitu, ako ani ho nemožno považovať v súlade s dobrými mravmi, pretože na strane žalovaného došlo k neúmernému zvýšeniu majetkového prospechu a takéto konanie nemôže požívať zákonnú ochranu a to ani s prihliadnutím na správanie žalobkyne, ktorá nehospodárne nakladala so svojím majetkom. Nehospodárne správanie žalobkyne však v tom čase v určitom zmysle ospravedlňovalo to, že si po prehre značnej finančnej čiastky uvedomovala jednak trestnoprávne následky (trestný čin sprenevery), ako aj možnosť straty zamestnania, pričom bolo irelevantné, že jej nadriadeným nebol žalovaný, pretože ako bolo v konaní preukázané, v konečnom dôsledku k strate zamestnania aj došlo, avšak dohodou, čo bola pre žalobkyňu miernejšia forma potrestania, keďže závažným spôsobom porušila pracovnú disciplínu a zamestnávateľ mohol s ňou rozviazať pracovný pomer okamžitým skončením, čo by žalobkyňi v značnom rozsahu sťažilo ďalšie uplatnenie na pracovnom trhu. Rovnako tak bolo potrebné prihliadnuť na to, že síce voči žalobkyňi bolo začaté trestné stíhanie pre spreneveru, avšak to bolo zastavené, a preto aj táto forma bola v dôsledku konania žalobkyne pre ňu miernejšia, čo si žalobkyňa jednoznačne uvedomovala, keď so žalovaným uzatvorila dohodu ako zabezpečovací inštitút. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný síce nezneužil žalobkyňinu tieseň, avšak využil skutočnosť až dodatočne a to tým, že nečakal na to, či žalobkyňa bude vedieť mu uhradiť dlžnú sumu, ale hneď previedol vlastníctvo k bytu na svoju osobu. Takéto konanie žalovaného je potrebné hodnotiť v rozpore s dobrými mravmi, a teda aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný právny úkon.

40. Uvedené však nebráni tomu, aby súd neposudzoval právny úkon a jeho platnosť aj podľa § 39a Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je neplatný právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere. Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že žalovaný tým, že zneužil psychické rozpoloženie žalobkyne, ktoré si sama zavinila a dal sa poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota

bola vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere, postihol právny úkon neplatnosťou aj z dôvodu úžery. Na predmetné konanie nie je nevyhnutný úmysel ako je to v rámci trestného konania, avšak je nepochybné, že žalovaný nevyčkal do 30. 06., t.j. do dátumu, ku ktorému žiadal o prevod vlastníckeho práva, ale zmluvu podpísal už v apríli 2009, teda v krátkom časovom slede, a preto jeho konanie bolo potrebné hodnotiť za zneužitie situácie žalobkyne. Čo sa týkalo situácie žalobkyne, v konaní nebolo sporné, ako aj už vyššie bolo uvedené, že žalobkyňa pod vplyvom svojho nezodpovedného konania si bola vedomá trestnoprávných, ako aj pracovnoprávných následkov, ktoré jej prezentoval aj žalovaný (ten to nepoprel ani v trestnom konaní) a tiež pre nedostatok finančných prostriedkov poskytla žalovanému možnosť dočasne zabezpečiť svoj záväzok prevodom členských práv a povinností k bytu. Už vyššie bolo spomenuté, že súd dočasnosť videl najmä v tom, že žalobkyňa si zabezpečila finančné prostriedky na urovanie svojho záväzku. Keby nebolo dočasnosti, tak by žalobkyňa nepotrebovala úver a tiež by nebrojila proti konaniu žalovaného, ktorý nedodrжал dohodu a zneužil postavenie žalobkyne a dal si previesť vlastnícke právo k bytu. Žalovaný pred súdom priznal, že vedel, že byt má vyššiu hodnotu ako zabezpečená pohľadávka a tiež priznal, že by považoval za potrebné vrátiť časť hodnoty bytu, keby bola žalobkyňa vlastníčkou bytu. V tomto ohľade súd zdôrazňuje, že trhová cena veci či práva je ekvivalent, za ktorý možno získať vec či právo rovnakej kvality a kvantity do svojej dispozície, lebo predstavuje hodnotu, v ktorej sa ponuka a dopyt stretnú. Členstvo v bytovom družstve na rozdiel od iných typov družstiev, má konkrétny obsah v tom zmysle, že práva a povinnosti člena sú spojené s jednotlivým presne špecifikovaným bytom. Pokiaľ sa potom členské práva a povinnosti prevádzajú (alebo prechádzajú) prevádza sa (prechádza) vo svojej podstate právo dispozície ku konkrétnemu bytu, ktorý však zostáva vo vlastníctve družstva, voči ktorému má i nový člen povinnosti. Vzhľadom na to, možno za trhovú cenu členského podielu v bytovom družstve pokladať cenu, za ktorú je možné v konkrétnom čase a mieste nadobudnúť členské práva a povinnosti k bytu v porovnateľnej veľkosti, vybavenia, polohy a pod. Naviac, bolo potrebné prihliadnúť na to, že členský podiel bol žalobkyňou splatený, v dôsledku čoho žalovaný pri prevode neuhradil už žiadnu sumu (okrem administratívnych poplatkov), a preto hodnota prevádzaného členského podielu sa rovnala trhovej cene bytu. Ohľadom toho, že žalobkyňa toto riešenie nenapadlo a byt nepredala sama, súd uvádza, že aj uvedené potvrdzuje dočasnosť dohody a tiež psychickú situáciu žalobkyne, ktorá pod vplyvom následkov reálne neuvažovala.

41. Hodnotiac správanie žalobkyne, ako aj žalovaného súd dospel k záveru, že právny úkon dohoda o prevode členských práv a povinností zo dňa 23. 03. 2009 je neplatný právny úkon a to jednak pre nedostatok vôle žalobkyne, čo sa týka trvalosti právneho úkonu, jednak pre rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi a jednak pre úžeru vykonanú zo strany žalovaného, ktorý zneužil situáciu žalobkyne a získal majetkovú hodnotu, ktorá bola o trojnásobne vyššia ako pohľadávka.

42. V tomto ohľade súd dodáva, že neprihliadol na kúpnu zmluvu, najmä kúpnu cenu vo výške 500 eur, ktorou žalovaný sporný byt predal tretej osobe, pretože kúpna cena bola stanovená dohodou zmluvných strán, ktorej neplatnosť je relatívna a na tú súd neprihliada z úradnej povinnosti. Okrem toho stanovenie kúpnej ceny bolo na žalovanom a aj keď bol mu známy znalecký posudok a zvolil si výšku značne nízku, súd na uvedené neprihliadal, ako ani neskúmal platnosť tejto zmluvy, avšak nemohol z tejto ceny vychádzať, pretože nezodpovedala skutočnému stavu.

43. S poukazom na uvedené bolo potrebné ustáliť, že v konaní nebola preukázaná platnosť dohody o prevode členských práv a povinností, a preto v tom prípade strany sporu si boli povinné vydať všetko, čo na základe neplatného právneho úkonu nadobudli. Keďže to však medzi stranami sporu nebolo možné (žalovaný sporný byt predal), ako ani žalovaná nemala záujem o určenie vlastníckeho práva a úhradu dlžnej sumy, súd mal za to, že z dôvodu neplatnosti právneho úkonu bol žalovaný povinný vydať žalobkyňi rozdiel medzi cenou bytu v zmysle znaleckého posudku a záväzkom žalobkyne a úhradami vyplatenými žalovaným za žalobkyňu, pričom súd vyhovel kompenzačnej námietke v rozsahu sumy 197,54 eura. Vo zvyšnom rozsahu, t.j. v sume 243,57 eura, uvedená námietka nebola dôvodná, pretože sama žalobkyňa túto sumu odpočítala od hodnoty bytu. Keďže išlo o obranu žalovaného, ktorú žalovaný vzniesol pri prvom úkone, ktorý mu patril, súd neprihliadol na námietku premlčania, vznesenú žalobkyňou a tiež dodáva, že túto námietku by bolo možné vzniesť pri vzájomnom návrhu a nie pri obrane, pretože pri obrane žalovaný kompenzuje svoje nároky proti žalobkyňi. Čo sa týkalo námietky premlčania, vznesenej žalovaným, súd prihliadol na skutočnosť, že žalovaný na tejto námietke netrval, ako aj s poukazom na to, že žalobkyňa v zmysle trestného konania sa v primeranej lehote obrátila na Centrum právnej pomoci a následne bola podaná žaloba, súd musel konštatovať, že žalobkyňi neuplynula subjektívna,

ako ani objektívna premlčacia doba a to ani pri uplatňovaní nároku na náhradu škody, ako ani na vydanie bezdôvodného obohatenia.

44. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a to v časti zaplata sumy 15.717,05 eura, ktorá predstavuje sumu hodnoty bytu vo výške 20.639,34 eura po odpočítaní úhrady spreneverených peňazí vo výške 4.481,18 eura a úhrade prevodu členských práv vo výške 197,54 eura, úhrade ZČV vo výške 33,20 eura, nájomného vo výške 131,67 eura, poplatkov za omeškanie vo výške 74,52 eura, poštovného vo výške 2,99 eura a poplatkov vo výške 1,19 eura, ktoré žalovaný za žalobkyňu uhradil. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobkyne zamietol, ako aj neprihliadol na obranu žalovaného vo výške 243,57 eura, nakoľko si ju žalovaný duplicitne uplatňoval, pretože táto suma bola aj predmetom odpočítaných súm žalobkyňou. Jediná zo žalovaným uhradených súm, ktorá nebola započítaná bola suma 197,54 eura predstavujúca prevod členských práv, avšak s poukazom na neplatnosť právneho úkonu, strany sporu sú povinné si vydať všetko, čo na základe zmluvného vzťahu získali, resp. vynaložili, a preto súd aj uvedenú sumu odpočítal od hodnoty bytu. Okrem toho žalovanej súd priznal aj úroky z omeškania a to v zákonom stanovenej výške 9,25% ročne zo sumy 15.717,05 eura od 23. 04. 2009 do zaplata, t.j. odo dňa prevodu vlastníckeho práva, nakoľko právny úkon bol od počiatku neplatný.

45. Ohľadom uhradenia dlžnej sumy, súd zohľadnil výšku bezdôvodného obohatenia a dospel k záveru, že v danom prípade je vhodné určiť dlhšiu lehotu na plnenie podľa § 232 ods. 3 CSP a to v rozsahu 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

46. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok na plnú náhradu trov konania, pretože neúspech, resp. obrana žalovaného predstavovala nepatrnú časť. Rovnako tak žalovaný si bol od počiatku vedomý, že za úhradu spreneverenej sumy získal náhradu, ktorej hodnota bola niekoľkonásobne vyššia, avšak napriek tomu ju žalobkyňa nevydal.

47. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. od poplatku je oslobodený aj ten, komu bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa osobitného predpisu.

48. Podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

49. Keďže žalobkyňa je oslobodená od poplatku z dôvodu, že jej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa osobitného predpisu a u žalovaného predpoklady na oslobodenie zistené neboli, súd v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť pomernú časť súdneho poplatku za žalobu vo vyhovujúcej časti a to vo výške 943 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

50. Súdny poplatok má žalovaný možnosť uhradiť:

- a) E-Kolkami s QR kódom (Potvrdenie o úhrade súdneho poplatku),
- b) bankovým prevodom na účet súdu podľa údajov v doručenom Platobnom predpise na zaplata súdneho poplatku,
- c) prostredníctvom samoobslužného platobného kiosku umiestneného v priestoroch Okresného súdu Levice za pomoci QR kódu obsiahnutého v doručenom Platobnom predpise na zaplata súdneho poplatku, alebo
- d) prostredníctvom Poštového poukazu obsiahnutého v doručenom predpise na zaplata súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.